

عنوان مقاله:

ادله ی ناظر بر عدم اعتبار شرط الحاقی و روش های تعدیل آن

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در تعلیم و تربیت، روانشناسی، فقه و حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فهیمه عمارلو - دانشجوی کارشناسی حقوق خصوصی

معصومه مراغه - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

هانیه سادات نخبندان - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

امروزه با پیشرفت جوامع صورت های مختلفی از مبادلات تجاری نیز به وجود آمده است، قرارداد الحاقی یکی از انواع اینقراردادها می باشد. در قانون این کشور دادگاه ها در ارتباط با قراردادهای الحاقی با توجه به قلمرو تراضی طرفین و معیارهای شخصی و نوعی در ارتباط با غیرمنصفانه بودن این قراردادها رای صادر می نمایند. در این مورد در قانون ایران قاعده خاصی وجود ندارد، به نظر می رسد شروط غیرمنصفانه اعم از اینکه در قراردادهای الحاقی وارد قرارداد شوند و یا اینکه در ضمن قرارداد گنجانده شوند، صرفاً در قراردادهای تجارت الکترونیک مورد حکم قرار گرفته اند، فلذا قضات در ایران در جهت رعایت تعادل قضایی در ارتباط با شروط غیرمنصفانه در قراردادهای الحاقی بیشتر به قواعد فقهی مانند لاضرر استناد می کنند. در قراردادهای الحاقی اصولاً یکی از طرفین شروط مورد نظر را از قبل تعیین نموده است و طرف مقابل صرفاً می تواند آن ها را پذیرفته و یا از انعقاد عقد خودداری نماید. قاعدتاً در چنین فرضی مباحث مرتبط با آزادی اراده و یا حاکمیت اراده دیگر نقشی ندارد. مصادیق عقود الحاقی بسیار متعدد هستند، چرا که بسیاری از قراردادهای بنگاه ها به ویژه در حوزه تولیدات از نوع قراردادهای الحاقی است. ادله متعددی مانند ضرورت وفای به عهد و اصل لزوم قراردادهای ایجاب می نماید که چنین قراردادهایی را معتبر بدانیم.

کلمات کلیدی:

قرارداد، قرارداد الحاقی، اصل حاکمیت اراده، شرط، اصل لزوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246877>

